Carl Cappeller, Sanskrit-English Dictionary, Strassburg 1891

राजपट्ट m. a kind of precious stone.
राजपति m. a lord of kings.
राजपत्नी f. a king's wife.
राजपथ m. principal (lit. king's) street.
राजपरिवर्त m. change of government (l. king) *
1राजपुत्र m. a king's son, prince (f. ॰पुत्री); a Rājpoot.
2राजपुत्र a. having princes as sons.
राजपुत्रक m., ॰त्रिका f. a king's son or daughter, prince, princess.
राजपुंस् m. a royal servant.
राजपुर n., ॰री f. N. of a city.
राजपुरुष & ॰पूरुष m. = राजपुंस्.
राजप्रकृति f. minister of a king.
राजप्रदेय a. to be given to a king.
राजप्रिया f. a king's favourite wife.
राजप्रेष्य m. royal servant; n. royal service.
राजबान्धव m., ई f. a royal relation.
राजभट m. a king's soldier.
राजभवन n. a king's palace.
राजभाव m. royalty.
राजभृत्य m. a king's servant.
राजभ्रातृ m. a king's brother.
राजमन्दिर n. = राजभवन.
राजमातृ f. a king's mother.
राजमानत्व n. the being radiant, brilliancy.
राजमानुष m. a royal officer.
राजमार्ग m. = राजपथ.
राजमुख n. a king's face.
राजयक्ष्म & ॰यक्ष्मन् m. a kind of disease.
राजयज्ञ m. a king's sacrifice.
राजयोषित् f. a king's wife.
राजराज् m. a king of kings.
राजराज m. = prec. (abstr. ॰ता f., ॰त्व n.); E. of Kubera.
राजराज्य n. reign over all kings.
राजर्षि m. a royal sage.
राजलक्षण n. royal sign or token.
राजलक्ष्मी f. royal fortune or splendour (often personif.).
राजलोक m. a company of kings.
राजवंश m. a family of kings.
राजवंश्य a. belonging to a royal family.
राजवत् adv. like a king.
राजवध m. a king's weapon.
राजवन्त् a. having a king.
राजवल्लभ m. a king's favourite.
राजविद्या f. royal science, state policy.
राजवीथी f. = राजपथ.
राजवेश्मन् n. a king's abode, palace.
राजवेष m. a royal garment.
राजशासन n. royal edict or order.
राजशास्त्र n. royal science, state policy.
राजशेखर m. N. of a poet.
राजश्री f. = राजलक्ष्मी.
राजस, f. ई relating to passion (ph.); abstr. ॰त्व n.
राजसंसद् f. a king's court of justice.
राजसत्त्र n. a king's sacrifice.
राजसद्मन् n. a royal dwelling.
राजसभा f. royal hall or assembly.
राजसर्षप m. black mustard or the seed of it (used as a weight).
राजसिंह m. king-lion, an illustrious king.
राजसुत m., ॰आ f. a king's son or daughter.
राजसूनु m. = prec. m.
राजसूय m. n. a great sacrifice at a king's consecration.
राजसेवक & ॰सेविन् m. a king's servant.
राजसेवा f. king's service.
राजस्यालक m. the brother of a king's concubine.*
राजस्व n. the property of a king.
राजहंस, f. ई a sort of goose or swan.
राजहर्म्य n. a king's palace.
राजहार m. bringer of Soma.
राजादन m. a kind of tree.
राजाधिराज m. king of kings, supreme king.
राजाधिष्ठान n. royal capital.
राजाधीन m. subject or servant of a king.
राजानुज m. the younger brother of a king.*
राजानुजीविन् m. a king's servant.
राजान्न n. food from a king.
राजाभिषेक m. consecration of a king.
राजार्थ royal property, treasury, abstr. ॰ता f.
राजार्ह a. worthy of a king, royal, princely; n. Agallochum.
राजाश्व m. a strong (lit. royal) stallion.
राजासन n. royal seat, throne.
राजासन्दी f. a stool to place the Soma upon (r.).

Institute of Indology & Tamil Studies, Cologne University, Germany12/1/2008